

Au moment où mes pensées s'arrêtent,

Regarde vers l'horizon,

Et reconnaisse aquela sensation de liberté.

Le bruch des ondes porta a mon esprit,

Le repos e la reflexion,

De novèus sens que se desxvelhan,

E me porta au fons de mon être.

Marche e sente la sabla

A donc, ressentè çò benèstè

Que travèrsa mon còrs,

Que travèrsa ma pèu,

Un bonux temporari; provésit d'una ríchessa.

Le bord de mer...

Agacha coma es bela,
aquesta vila paradisiaca
que se desrevelha.

Agacha-la s'enneblar
Darrrier lei remparts
lo soleu s'es cochat.

Impregna-te de totei leis odors
Escota cadun dei sons
Laiça-te perdre lo Nòrd.

Perd-te dins lei carrièras
Fai sortir tots lei remembres
Oblida lei regrets.

Te remente dei passejadas,
dei conts, dei gests, dei gents
La nuech, lo long de l'Auda?

Imagina-te au temps dei trebalhs,
A l'Atge-metjan o de nos jorns,
Ambe lei tradicions o lei colars.

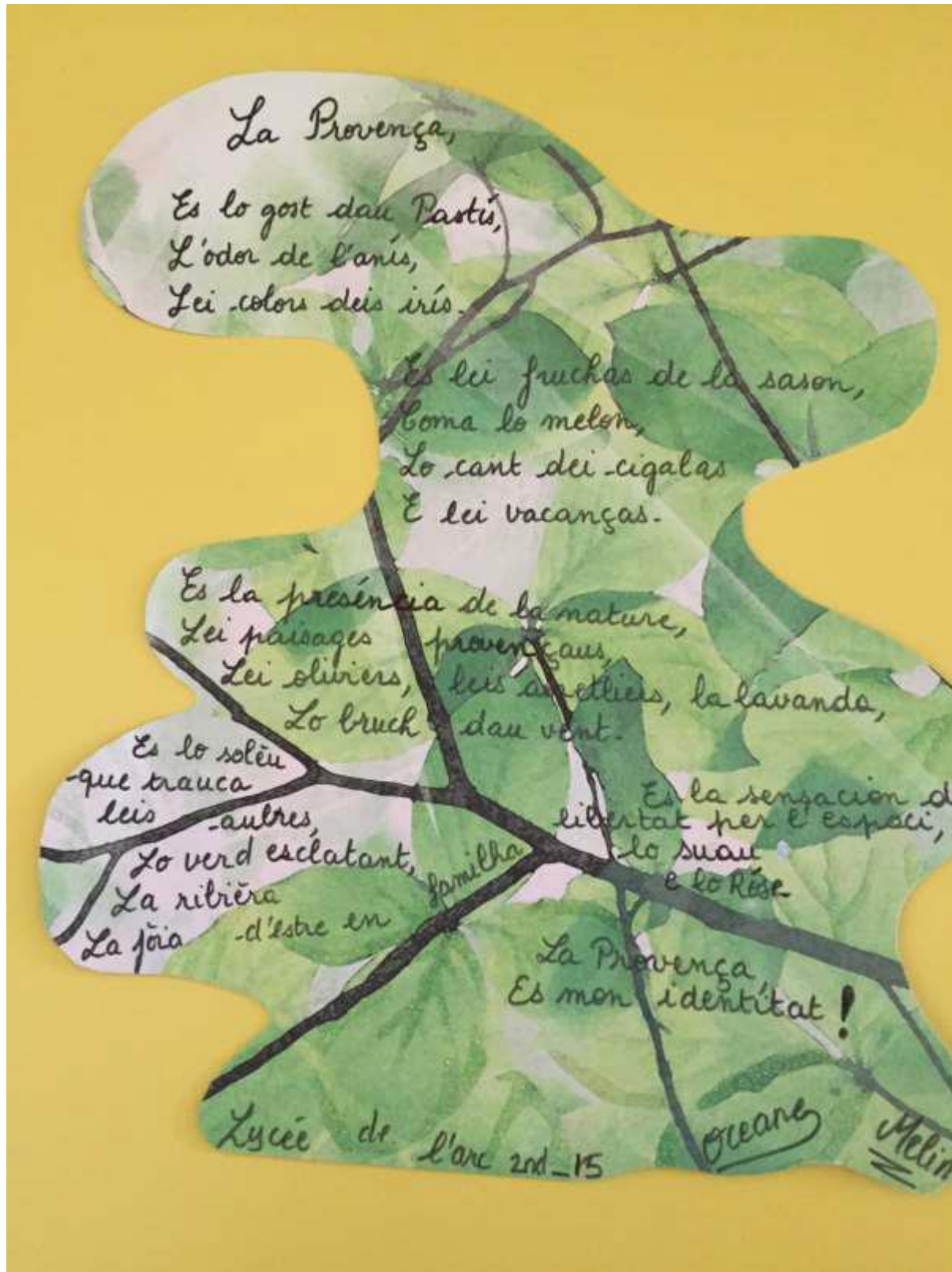
Recorda-te dei moments de l'enfança,
Lei promessas, l'inchalença,
De la vila de Carcassona.

Charlene Guyard

Classe de Mathieu Poitavin

3ème

Classe de Marie-Claire Cassabois

1er

Mon luòc preferit es lo centre equèstre.

Mon centre equèstre se tròba a Puget d'Argens, s'apèla l'Escudariá dau Derbí. M'agrada aqueste luòc car es calme. Aimi i montar a cavau tanben per çò que i a una carriera, un bòsc, un manegi e ben segur, fòrça cavaus e cavalets ! Aimi tanben lei diferentas disciplinas, sustot lo saut e lo dreïçatge. Me passegi sovent dins lo bòsc ambe Gigi (mon futur cavau). M'agrada li aprener de torns coma la revéncia, la cambeta o lo cabrar. Aimi sortir en concors, faire de pions per lei concors mai la velha dei concors siáu estressada.

Duplessy Aurore (4ème)

2ème

Bonjorn !

M'apèli Théophile, vos vau parlar de mon luòc preferit : LA MAR. Dins mon club de vela, i a un pauc de sabla, un pauc de grava, un pauc de coquilhages e i a fòrça còdols. La mar es pròpra, magnifica e polida. La mar es pro granda ambe de polidas ondas. I fasèm du surf, d'optimiste e de dérivaire mai ai pas jamai desvirat. Un jorn ai trobat un fossile, aquò èra mon tresen. Ai tanben trobat un òs de sépia e m'agradariá trobar una pèira ponça. Bon, vos daissi ... Au reveire !

Rolland Théophile (6ème)

3ème

Mon luòc preferit es lo bòsc.

I a una cabana magnifica enrodada d'aubres e d'animaus. A còsta d'aqueste bòsc, i a un lac. M'agrada m'i trempar en fin de serada. Aimi aqueste luòc per çò qu'es calme e tranquille. Pòdi legir mofla amb meis amigas. I a d'aucèus e fòrça flors multicoloras. Aqueste luòc es un endrech de patz e de serenitat per tot lo monde !

Fragnoles Angéline et Poisson Héloïse (6ème)

Classe de Laurent Revest 6ème

1er

Saint-Jean d'Aulps

M'agrada a montanha perquè non i san de veiture, i san pien de bestie. Vago a Morzine per veire o caval que se sòna Ponita e mai una altra cavala que se sòna Cleo. Vago en esqui, ai a mia stela de bronze. Vago a la ferma d'e Cabrete. L'estiu mes paigrannes m'i menan per una mesaia. Ailí i sema en estudio. Vago tanben far de lieia e m'amusa totpien! Vago tanben pilhar d'avajon èst tròup ban ! Al contrari i ese tròu de viratges en mai e su malauta en veitura ! A Morzine i san de botigue ! Dins a montanha i san de camoces salvatges coma d'agle ! Damb u avajons mes paigrannes fan de confitura, èst tròup ban ! A la piscina d'Avoriaz èst de deliri! i es una paret d'escalaià damb una còrda de Tarzan i es un jacuzzi a l'exterior meme pendent l'ivèrn e i avema quitament frei! I ese tanben un gran U, ai tròup paur mas èst tròup ben !! Vago tanben au fromatgier e i ese de salcissòt !

Anais DRAPIER, CLG Maurois, occitan vivaroalpenc mentonasc

2ème

M'agrada o quartier dau Cab Marten perquè, mi, puesho bronzar e pilhar de color.

Mi puesho tanben jugar per l'aiga damb mes amigues o ma familha.

Mi puesho far de castels de sabia e de batalhe d'aiga mai tardi m'agrada menar ma futura familha e lor contar u mes sovenirs d'enfanca.

M'AGRADA tanben d'anar a la piaja perquè rescòntro de novele persone.

M'agrada tanben anar a la piaja perque ese per a sasan de l'estiu e es a mia sasan preferia

Ai una bela vista sus a m😊ntaha.

Romane Bouchaud, 6B Andrès-Maurois

3ème

Portugal

Ese un bèl país.

I es a mar i san fòrça case e d'àrbols i san de jogaires de fotbòl

I es a torre de Belem , i san de piscine

I es a piaja

d'u dos costats

I ese o pònt

E i es mon calinhaire que i abita:

o sen president es: Marcelo Rebelo de Sousa

A capitala es Lisbonne

Miniconi camille,6emeD, CLG Maurois

Classe de Laurent Revest 5ème

1er

ò que m'agrada far

- 1-M'agrada Bordèu perquè vago far u magasins.
- 2-M'agrada París per visitar u monuments.
- 3-M'agrada Agde per anar a la piaja.
- 4-M'agrada anar a Nòva York per vistar a stàtua d'a libertat.
- 5-M'agrada a Tailàndia per e soe piaje.
- 6-M'agrada Cuba per a manjuca locala.
- 7-M'agrada anar a Disney Land.
- 8-M'agrada Baiona per e fèste.
- 9-M'agrada París per u spectacles.
- 10-M'agrada a montanha per far de squi.
- 11-M'agrada Dubai per u imòbles.
- 12-M'agrada Nòva York per o pargue Central park.
- 13- M'agrada jugar au fotbòl au stadi de Garavan.
- 14-M'agrada pilhar l'avion per descobrir un autre país.
- 15-M'agrada Canha per o Polygone Riviera.
- 16-M'agrada a montanha per a soa verdura.
- 17-M'agrada far de viatge damb mes amigue.
- 18-M'agrada de crompar de saque per u magasins.
- 19-M'agrada anar a Aquasplash.
- 20-M'agrada anar en vila

2ème

M'agrada LONDRAS

M'agrada Londras perquè i es o Big Ben e a grana ròda , u soldats an de capèls estranhs . Piòu de longue jornaie, tostemps. O drapèl d'Angleterra es ben bèl , ese compausat de tres autre bandiere, a crotz de Sant Andrieu , a crotz de Sant Jòrgi e a crotz de Sant Patric. U Angleses detenan de nombroses recòrds dau mond fin finau crego. Aimaria i anar damb ma maire mas senza mon fraire per que fa de bestiese e m'embila. Me languisso d'i anar per visitar o Big Ben e per tornar menar de remembres .

3ème

E mie vacance

- M'agrada Vias piaja perquè a piaja ese bèla e u restaurants san supèrs.
- I ese de sabia, de cauquilhatges e i a d'èrse.
- M'agrada u terrens de basket.
- M'agrada o coscos e o de quebabs.
- M'agrada sortir damb d'amiguets.
- M'agrada me banhar a la mar .
- M'agrada anar manjar de guiacets.
- M'agrada scotar de música.
- I a de sorelh totes u jorns.

Classe de Laurent Revest 4ème

1er

A piaja

Es o men endrech preferit , i a de sabia fina, l'aiga est blua turquesa, i a la solelhaia que fa de rebat sus l'aiga, o cèl èst blu a piaja èst neta tranquila per se pausar. A mar a una bona temperatura per se banhar , i san de peishes de tota e corors , a piaja èst granna. l'aiga de mar non est ben auta. Quora su per l'aiga me sento ben. Amo ben sentir l'ondaia sus ma pèl , sus u ròques i san de clauvisse , d'orsins e en riba d'aiga i san de stele de mar. Sus a sabia i es un filat per jugar au balan, e tanben un radèl per l'aiga , es una bona jornaia a sabia e calor e u gabians vòlan al dessús de nòstre tèste.

2ème

O men endrech preferit

O men endrech preferit es a piaja . De segur ieu i vago que l'estiu. A piaja i vago es en Itàlia. Es a piaja de « Bagni Italia ». Es a Sanremo (Sant Romieg). Es una bela piaja damb de sabia, de còdols e de palmiers. Sus o ribatge se tròba de cauquilhatges e de peire colorie. Mes sorrès fan totjòrn de castels de sabia, e ieu vago per l'aiga. Vago sota l'aiga e vego u peishes que nadan. Se querre damb una nassa dintre e ròque se pòt trobar de gambaròte, de muscles, e de cranques. Çò que me piatz en aquela piaja es que l'aiga es jamai freia. Ieu vago tanben a la piaja de Mentan, e sabiete. De còups i vago d'ivèrn e es aici que i san o mai de peishes. Una vòta ai vist un pofre, d'orsins, d'anemòne, de tomate de mar e de cranques sensa desmentegar u uelhes de santa Lúcia. vago tanben a Marselha qu'i tròbo ancara mai d'uelhes de Santa Lúcia e ancara mai de peishes e de fruche de mar. Quora su sus a la piaja, a Marselha a Mentan o en Itàlia, ieu me sento ben. L'avantatge damb a mieu pel es que ieu pilho jamai de còups de sorelh.

3ème

Descriver l'endrech que te piatz o mai

- L'endrech que me piatz o mai es en çò de maigrann, perque es magnific ! I a la piaja, de quilomètres de sabia doraia (e de calhaus), i es una rota per e veiture (normal) e una rota per e biciclete e per e persone. Quora su en aquel endrech me sento contenta, de ban umor... I a la piaja i a mos amigues, damb els e eles passo de belo temps. Mos amigues se sònàn, Lucrecia e Ambra. D'estiu un va a jornaia a la piaja e de sera un vai defòra a manjar una guiaça e se passear. Aquest endrech se sòna Ospdaletti es o vilatge qu'i ai creishut, adòro aquest endrech !!

Prix Louis Génari Lycée

1er

Lou luèc, que noun m'agrada mai, ma doun mi senti ben quoura li sièu, es una sala de cinema. Quoura si ientra dintre de la sala, si ientra en un autre mounde. Una pouòrta peanta nen coupa d'ou mounde esteriour, e arrivan au suc de la sala. Dapertout, d'assedi rouge, coulour de la passiou que si va debanà aqui. Alentour, de paret que si fan oublidà : negre per despareisse en l'escur, e cubert de fourma estrangi per assurbì lu soun, ma que gardon en lou sièu sen li vous de mil atour e persounage, vièu, despareissut, imaginat e lountemp pantaiat. Aloura, arriba una foula de gen descounouissut que s'asseton tout à cousta en lu assedi rouge, davant d'un squèrmou vuèi que sembla asperà quaucaren.

A un moument, lu lume s'amuèrson enfin, e cadun talha lou darnié ligament embé lou mounde esteriour, e amuerse lou camalable. Ahura, lou prougetour s'acende, e lu viage coumençon. De còu, au mitan d'ou film, mi reviri, vehi lou lume d'ou prougetour en la pous que vola en la sala. Es estrange, ma noun pouòdi imaginà cen que si trouva darié d'aquèu lume sensa veire l'image d'un vièlh prougetour a boubina, embé lou sièu bousin de tren à vapeur. En aquèu moument, fouòra de la sala, lou temp s'es arestat, suspendut juste lou temp d'un film. Embé toui lu gen descounouissut si forma un'estranja unioun : rihen en lou meme temp, plouran en lou meme temp, refremissen en lou meme temp... Li emoucioun soun esacerbadi, aven lu nervi à flour de pèu, ma es un pòu per acò que sian aqui.

E pi arriba la fin d'ou film, lu lume s'acendon prougressivamen. Asperan un pòu, assetat, en regarjan lu noum que desfilon sus lou squèrmou, saben que quoura si leveren, tout sera finit. Ma la sala si vueia, e arriba lou moument de partì. Anen vers lou pichin lume verde «EXIT», perque noun si pòu sourtì de la meme façoun que sian intrat. E enfin s'entournan en lou mounde real. Pilhan una boufada d'aria fresc, e laissan darié lou viage d'un moument.

2ème

« En lou babazouk... »

La Vila Vielha, « *lou Babazouk* » couma li dihèn aqui (da l'arabou « *bab el souk* ») es au couòr de la ciéutà. Li a proun de temp, èra lou luèc de vida dei Nissart e cada courpouracioun li avia lou siéu barri. Encara ancuèi, per isemple, aven la carrièra « Mascouinat » doun , a l'epoca, li èron lu restaurant que fahion la "marrida couhina", mascouinat voutent dire « *mau couhinat* ».

Cad'an, de milié de turista visiton aquèu luèc per la siéu courtura ouriginala. Sus de la grana plassa Rossetti, touplen de gent mandon de marenguin en la fouònt per faire un vout. Tamben, d'autre si manjon un bouòn gelat dau gélatié *Fenocchio* en admirant ma maestuousa Catedrala Santa Reparada, la santa de Nissa, que lou cors decapitat e mes en una barca seria estat pouòrtat da doui ange sus de la riba de Nissa. D'aquí vendria lou noum de la « baia dei ange ».

La Vila Vielha es un luèc proun tradiciounau embé lu siéu careiròu estrech e la siéu arquitetura. Li soun finda touplen de negoci de souveni, d'oste et de pub per la si faire bouòna.

Es un luèc fouòrça courturau doun si pòu troubà de galleria d'art, de teatre... Ten en remountant la plassa Rossetti, arriben en la carrièra de la crous que assousta lou famous teatre municipau de Francis GAG. Touta l'anada, d'espetacle li si debanon ma doui còu per an, ai mès de Mai e de Decembre, la chourma de teatre nissart (de Francis gag dau segur!) prepauva de creacioun teatrali o sia d'ou "Molière" de la lenga nissarda o sia da soun fiéu o felen que si boulegon per dounà un aveni à la lenga d'ou país.

Ma cau pas si denembrà lou "boulevard" d'òu Babazouk... lou Cours Salèia. D'un temp, quoura « Berta filava » èra lou pounch de partença de la routa de la sau que s'en mountava fin à Turin en Pimount. Ancuèi, un mercat li si debana cada jour doun pouden troubà touts souòrta de prouduch d'òu terraire : frucha, liéume, flour de toui lu coulour. Oh ! Eri per oublidà lou famous e tant ben vourgut pan bagnat e la Soca ben daurada... couma « *li bigneta* » da Louis Genari en la siéu cansoun.

3ème

La natura e leis estelas

M'apèli Alicia, siáu de Frejús e ai setze ans. Ai cinc cans, quatre cats, dos aucèus, un coniu. M'agradan la natura e lo calme. M'agradan la libertat e la solitud. Mon luòc preferit es privilegiat e especiau per çò que la natura e lo trabalh de l'òme se mescla per formar pas qu'un. Es un luòc que pauc de personas aiman per çò que es ostil. La natura es mèstra dins aqueste endrech. Es un luòc que se tròba a mon ostau, a còsta de la chiniera de mon can - Abyss, es un malinés - e de la fusta. Es un luòc pichon mai onte nos sentissèm ben. Mon luòc se compausa de bards empielats leis uns sus leis autrei e pausats sus una paleta de fusta. Lei bards son blancs, gris e irantjats. Aquò dona un relèu magnific au solelh. I a tanben un suve qu'es grand e que fa d'ombra sus lei bards en estiu. Lo vent en estiu es agradiu. Vau dins aqueste luòc la nuèch per profiter deis estelas que defilan dins lo cèu blau sorn. Un chòt udola dins lo cèu estelat e fòrça domaisèlas son presentas per çò que ma maire a installat un

basin. Leis aucèus vòlan e planan dins lo cèu, aquò me balha una impression de liberta. Mai lo mai bèu es lo treslutz ambe lei suves e lei bards irantjats. Quora regarda lo cèu, ai l'impression de veire un tablèu, lo cèu blau e lei blancas dei suves. Mon cat ven se cochar ambe ieu. Quora ai un problèma mau dins aqueste luòc per pensar o escotar de musica per me detendre. Es mon plaser privat que m'agrada tota l'annada.

Prix Sully Maynard Adultes

1er Eve Fumaroli

(Texte en escaréasque)

Lai Fhierai

Ai creissù en ua maijoun vielha vielha...

Subre lai crotai, li era la couïa. Subre la couïa, li era lai cambrai, e enca subre doui plans de fhierai En aques, pa de fen, pa de gron, soulamen de souvenirs.

Li mieu parentes an croumpà ua parte de la maijoun a ua frema esquasi tan vielha couma lai muralhai. Cour'aquela s'en es anaia retrouver lou bouon signour, an croumpà lou resta, me lai fhierai pleai d'istoria. Coum'aquo, aven erità d'un pichin museo : poulaier, magalh, aises, li era tout, tout cenqu'es està entrepausà aquì despi mai d'un sècoulou.

De tant en tant, cour'eri pichoua, partii a l'aventura en lai fhierai, e regarjavi tout cenque li era dintre, e prouvavi de capir cenqu'era. Era de veritablai ricercai archeologicali, e cada còu trovavi de causai novai. L'espèdicioun si finissia en lou secadou, que douava subre lou cubert. Aloura sourtii, m'alongavi su li teures, e estaii coum'acò, ar soulelh, a brounzar, couma li legumes d'u autre tèmp. Audii cada soun dar país, li cans, li cats, Pailloun, lai màquinai, lis autres pichouns, lai campaai... Avii l'impressioun de douminar tout, degun mi pouria veire, aloura qu'avii lou village entier davan lis ues.

Aquela vielha frema que n'a laissà tout acò, l'ai sempre souaia « la proupietaria » e li mieu parentes an sempre dich : « Ma es jamai estacha la nuostre proupietaria ! Aven jamai affità ! ». Ma per ieu, es coum'acò. Es ela qu'a counouissù aquela maijoun duran cent ans, es ela que sabia touta l'istoria de tout cenque li a en lai fhierai, es ela que counouissia toui li siou secrets, pòu impouorta cenque dioun li papiés, es la proupietaria.

Aquela brava frema, l'ai jamai counouissua, ma ai l'impressioun qu'es un pòu de la mieu familha. Es finda mar siou patrimoni que mi siou coustrucha, e es acò la familha.

E per finì aquela historia, laissas-mi vi countar acò : coura siou vengua grana, e qu'ai coumençà a emparar lou nissart, un baudou m'a dich : « Sabes, tu, que, d'anaiai fa, de gens soun anès en lou tieu país per faire d'enquestai linguisticai ? Bessai qu'ai li fichiés... » E lou baudou m'a douach toutai lai ourai de banda qu'avia. E aquì, surpresa, ai vist lou noum de la loucutriça principala : era ela, la proupietaria ! E per lou prumier còu ai audì la siou vous...

E lou sieu rire, la siou lenga, aquela lenga qu'emplegui ancuei per aquer testou.

Aloura m'en tourni en lai fhierai per la veire encà, aquela frema qu'ai jamai counouissua, e per emparar d'ela encà toutai lai causai qu'a a mi dire.

De liech coma de talvera...

Au moment de liejer la tematica d'aqueu concors d'escritura sieu anat un pauc trop vito. Mi sieu mes en testa, eme l'idea que serii tornat veire lo titolo mai d'un coup, que la voastra preposta, bravi gens d'Ilonse, de damont e de davau, era de presentar lo noastre luec preferit au noastre. Penser que si tratava d'una pieça o d'un canton de maion. Sieu pas segur mas pensi que fogueri sota influença quora m'enganeri com'aquò. La vertat es que m'eri poartat la fuelha d'iscricion lo sera tardi, vigilia d'aqueu beu matin. Au moment de mi levar, lo matin, aganteri aqueu papeu coma promessa d'un estre noveu. La promessa de venir, finfinala, un escrivan de tria. Promessa d'un monde noveu e d'un agach noveu sus de ieu e sus la mieu paura vida de ciutadan lambda. L'aganteri aqueu papeu e m'en aneri d'un pas lento mas dechidit en aqueu recanton que degun lo manca e aquò cada jorn per l'estòmegue lambda. Un coup assetat au cagador e uros d'aver la possibilitat de liejer un testo en lenga noastra mi renderi conte que maluroament non era escrich en lenga d'Oc. Pas mens demoreri content. Saupre perqué. Lo camin percorregut e li diferenti emocions mescladi mi fagueron doblidar de tornar liejer lo titol. Era ja ancorat en la mieu pichina testa que la tematica vorguda da li auti autoritats gavoati era « que canton v'agrada mai au voastre : parlatz-nen ».

Enganat sus lo ponch majer de l'esercici lo demoreri de mes. La vida vidanta e li preocupacions diversi fan que per l'aupenc maritimo lambda, tan coma per lo Congolès dau flume o lo Japonès d'Hokkaido pas encara escrivans reconeguts da lo Pen Club d'Oc o da la critica globalista noavaiorquina, es possible de laisser un concors majer e la sieu fuelha d'iscricion oficiala sus lo bureu, sota una montanha d'autres papeus durent un, doi o tre mes.

Pas mens quauques jorns denant dau 30 de junh, revelhon naturau vengut dau dedins mi sieu remembrat d'aqueu beu concors, jamai doblidat mas laissat recatat en un canton escondut, e aquì torneri liejer la tematica. « Poarca petan » penseri en lo mieu pichin cap. Ai viscut de mes m'enganant sus lo sojet. Aquì mi troveri en un moment de dechision importanta. Dechidiguerei de seguir eme l'enganh.

Aquì non v'enganar braves jutges au gran coar. Non mi permetrai de cambiar lo sojet per ieu solet. Que arrogança seria. Mi voali solament aranjar e bastir un pont tra l'obligacion, la realitat e lo mieu desideri de demorar sus lo mieu prumier sentit.

Perqué beu prumier matin, allora plenament enganat sensa lo saupre, e assetat sus lo cagador, de don vei la biblioteca, penseri sus lo coup qu'aqueu endrech, don mai d'un coup si comenceron revolucions e contra-revolucions, revortas e contra-revortas sensa que degun lo reconoisce jamai...qu'aqueu luec era d'una importança majer. E devi reconoisce aver pensat lo causir per sojet dau concors aupenc de que si parla tan en riba de mar, sobretot tra lo Cros e Antibol, que cadun lo saup, son de ponchs majers dau bastian contrarisme, corrent centrau d'una filosofia totplen occitana e foarça maritima coma aupenca.

Puei alargueri la vista e vegueri la poarta de la cambra. Mi venguet en testa l'imatge dau liech. Aquì compareri e arriberi vito a la conclusion que lo liech era vinchitor sensa que si poasquesse aver quauque dubbi que sigue, meme un secondo. Mi directz que s'aliberar de matin, coma si fa au cagador, si pou faire finda au boasc mentre que durmir au boasc, sensa minga liech, es beu per un temp mas pas de viure per una vida. Avetz rason. Mas l'argument de tria es que se totplen de pensiers de cambiaments dau monde si conclugueron en lo recanton, qu'es de coup que li a, de facia a la biblioteca, non cambia que maturacion, apregondiment e digestion dei memes cambiaments dau monde si fan en lo liech, sensa dubbi, lo matin après lo revelh o lo sera abans de durmir.

La mieu dechision es donca clara. La cambra e pus prechisament lo liech es lo mieu luec favorit. La vertat es que cen que m'agrada de mai es la natura e que vi porrii nominar de luecs fantasticos aquì en terra noastra coma en de conteas de l'autre costat dau monde. Mas la natura es tan potenta e rica que la laissi duberta. Non vorrii causir un endrech. M'estimi melhor de vi dire lo tipo de natura que porria estre preferit. Aqueu luec lo porri nominar talvera. Aquesta part dau camp non curtivada o non encara curtivada o bessai, sensa

que degun sigue a man de lo saupre, pas pus curtivada da lonctemp e tornada a la selvatgina. Aquì es l'endrech ipotetic, que mai m'agrada, la talvera, lo sauvatge, la terra non encara martirisada. Mefi, non v'enganar sus aquesta idea de talvera. La talvera non es per ieu un endrech non civilisat mas don li es una plaça per cadun e per cada civilisacion. La civilisacion dei formigas, dei sautarelas e dei omes. La terra martirisada es aquela qu'es globalisada e orwelliana que siam a viure de mai en mai. Per aquò meme lu endrechs preferits son movents e cambion eventualament eme lo temp. Per aquò meme laisserai aquestu endrechs sensa li nominar. Esiston e existe la possibilitat de li rescontrar, perqué un luec es un rescontre, lonc lo camin de la vida. Per aquò son mai beus imaginats, doblidats, perduts e es melhor de taiser lu sieus noms.

Lo liech donca. Es lo mieu luec favorit. Vautres montanhols, escrivans, leijeires, pastres, pescaires, pescadors, plens d'amor per lu libres, lo ceu, la mar, li bestias, li diferenti talveras, lu cants, li bochas, li cartas, lo boan fromai, lo boan saucisson e lo boan vin...aimatz la vida !

Aimatz pura e sobretot li fremas e quora si parla de liech pensatz sensa dubbi a aquò. Li voastri beli partidas d'amor, lu calins, lo sport, la traspiracion, lo repau, lu regarts doçs o de fuecs, la descuberta dei cors, lu coups que siatz tombats dau liech, lo bosin qu'avetz fach maugrat lu vesins e la fenestra duberta au coar de l'estiu, lo coup qu'avetz durmit trop vito puei avetz recomençat e lo coup qu'aviatz trop beugut e roncat coma una cabra tropicala, lo coup qu'aviatz la botelha de genepi proche lo liech per li tornar tra doi rounds e puei lo plastic a l'entorn dau liech lo matin o encara lo bonur pintat sus toti li parets de la cambra, lo bonur sus la voastra facia e sus la sieua.

Alora se lo sabetz non v'asperar que v'en digui de mai. Lu voastres sovenirs de li a lonctemp o d'ier vi bastaròn. Aquò es un tresor. Ben gardat don si tenon lu tresors.

liech es un endrech fantastico. Li si pou manjar de matin, de sera, a miejorn, quora voletz. En invern li trovetz la calor e en estiu fetz l'estela de mar, nut coma Adam, eme o sensa Eva, a sentir la brisa calada d'llonse o montada de la mar e si trovar un camin abans dei mossaus tra li persianas. Aquì podetz arrestar de luchar e sentir la voastra anima que si pua, un momenton, en l'escur o pas. Aquì, sus lo voastre liech, siatz en una libertat retrovada, ja voastra, encara voastra, totjorn voastra. Aquì siatz un pauc sus la talvera que li cagadas dau monde e de la ditatura non li poadon dintrar. Aquì podetz soscar a ier, a deman, a ancuei, a coma porretz tornar a la lucha, aquela de cada jorn. Aquì porretz imaginar cambiar lo monde, lo laisser com'es o pensar a d'autres mondes.

Aquì podetz meme vi creire escrivan, per un momenton, sautar alora dau liech, correr au bureu, abans lo 30 de junh e laisser correr quauques mots arogants, frescs bessai mas liures. Aquì, assetat au bureu, encara liures de la libertat donada generoament dau liech/talvera, coma quora soartetz dau cinema encara en lo voastre film per quauqui oras, porretz meme somiar, sensa trantalhar, de faire bolegar un pauc li frontieras dialetali e faire sorire, un pauc, lu puristas, pecaire, que, per la noastra salvacion, un pauc, fan la poliça. Aquì, brava juriada, vi demandi un pauc, pas trop, mas un pauc de reflexion filosofico-politica talveresca. Vi demandi pas la sieta, lo vin e la palha per lo liech coma lo podia faire un viatjaire de l'atge miejan perdut en terra luenha, solet e sensa resorças mas vi demandi coma paure baudo a cu an pas donat aisidament la sieu lenga mas que la s'es deugut anar cercar d'aquí d'ailà, vi demandi d'aver l'isoglosso laugier e flessible, d'aver la politica linguistica un pauc mai politica qu'aministrativa, d'aver una coerença de normalisacion un pauc...elastica.

Lo viatjaire de mots e de territoris que sieu, per estre tan paure en vocabulari en lo sieu amat dialecte nissart a deugut durmir en d'autres liechs que lo liech nissart per poder bastir una lenga que pas mens es occitana. Provençau, ai imparat lo Nissart, puei eme un barsac pichin fach de mots pas trop pesucs tan m'en mancavon sieu anat ganhar lo mieu pan e la mieu lenga de l'autre costat de Rose. Pasmens ai confins dau pichin Rose ai poscut raubar non solament de Lengadocian mas finda de Provençau de Rose e d'Occitan d'encara mai luenh sensa saupre coma, qu'ai manjat fromai e beugut vin eme fremas e omes, toi pais d'una terra soleta, que venion de Gasconha coma de Limosin, dau Vivarès, d'Aups o de Pireneus, d'Auvernha encara, es possible que, sensa lo mi dire tan son generos, mi laisseron quauque paraula dau sieu canton en lo mieu barsac denant que m'en anessi de matin devers un autre recanton dau noastre pais.

3ème Aline Marengo

Lou Laus d'ALLOS

Ô ! Laus merveilleux, majestueux, inviolable jusqu'ici,
Vives tranquille uros, aime... e senso soucit,
Lou soulèu, sus tei aigo, aluma dei pampaieto
E, sus tei ribas crèisson dei flour bluio e viòuleto.

L'ivèr silencieux t'abiho d'un mantèu blanc
Mai coume es uroso ta revihado au printèms.
Nouastro Dame dei Mount dins soun umblo Capello
Pèr ta festo, au mes d'avoust, counvouca tei fidèlo.

Lei niuè d'estièu, soun un encantamen :
Lei estello, pèr tu, quiton lou fiermamen ;
Se bagnon dins tei aigo e la luno oupalino
Se mesclo à seis jougoun, talo uno blanco oundino.

Lou plasi de ti veire, fau lou gagna :
Fau parti de bouon matin, veni à pèd, esca.
Mai qué ravimen, de vèire, arriba à la cimo :
Toun cièri beluguejant e tei aigo tant bluio.

Escoundu doù mounde resta encaro un pau
Pèr que lei Toures si miraion dins toun clar mirau.
Toujou, bèu laus D'Allos, tei aigo bluio e tan poulido
Lancon vers lou cèu sei milioun de belugo.